

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 2/10-11

Kapula

Kapula

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 2/10-11

Kanslia tiedottaa.....	3
Rehtorin palsta.....	3
Kansanmusiikkiosaston kuulumisia.....	4
Balkanin rytmejä kosketinsoittajille!.....	5
Säihkyvää soittoa Savonlinnan Melartin-kilpailuissa 12.-14.11.2010.....	6
Sellistit visiitillä Tanskan Århusissa - Århus Cello Festival 2010 8.-10.10.....	10
Tähän asti - kuorolaulua, musiikkia ja liikettä.....	12
Jouluiloa Arabiaan.....	16
Musisointilähtöisen musiikin perusteiden opetuksen kehittäminen.....	17
Huittisten Hullu Puhallus -puhallinsoitin kilpailu 2010 tulokset	18
Tapahtumakalenteri.....	20

Yhteystiedot

Käpylän musiikkiopisto

Taivaskalliontie 3, 00600 Helsinki

p. 7206610 kanslia

www.kmo.fi

kmo@kmo.fi

KAPULAn toimitus: pirjo.pesola@kmo.fi

Kannen kuva: Tanssivat viulistit, Hannele Lehto 2010

Kanslia tiedottaa

Kansliassa työskentelee täysipäiväisesti toimistosihteeri Mari-Satu Järvinen. Kanslia on avoinna koulupäivisin ma-ke klo 10-15, jolloin myös talouspäällikkö Sirpa Sarnasto on yleensä tavattavissa. Opistoemäntä Jatta Salo on paikalla ma-to iltapäivisin klo 15 lähtien, perjantaisin klo 14 lähtien.

Joulun tuntuun virittymään... Orkesterin joulukonsertti on varattu Oulunkylän kirkkoon su 5.12. klo 18. Johanna Rusanen-Kartano on jälleen lupautunut Ahti Valtosen johtaman orkesterin solistiksi.

Talven salaisuus - Käpylän musiikkiopiston joulukonsertti soi Koskelan kirkossa torstaina, 16.12. klo 18.30. Tilaisuus on osa Käpylän kaupunginosan joulukalenteri-toimintaa, konsertti on yksi kalenterin luukuista. Tervetuloa!

Kansanmusiikkiosasto päättää syyslukukautensa perjantaina 17.12. klo 18 Karjala-talolla joulujuhlaan; tervetuloa mukaan laulamaan ja tanssimaan!

Joululoman jälkeen opetus jatkuu maanantaina, 10.1.2011.

Rehtorin palsta

Syyskausi on jälleen kerran ollut hyvin työntäyteinen ja onnistunut. Haluankin kiittää tästä kaikkia perheitä ja henkilökuntaa sekä toivottaa kaikille

Rauhallista Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta 2011

Raimo Päiväläinen

Kuva on Namibiasta, Swakopmundin hyljeristeilyltä.

Kansanmusiikki- osaston kuulumisia

Pediviikonloppu 29.-30.10.2010:
Pelimannikurssi (12-18-vuotiaille, op. Matti Pitkänen), "Jou(hi)kossa on voimaa!" (aikuisille, op. Elina Lappalainen), Suomalaisia kansanlauluja soitinyhtyeelle (aikuisille op. Meriheini Luoto), 10-kielisen kanteleen alkeet (aikuisille ja nuorille op. Marjo Smolander)

Kansanmusiikkiosastolla järjestettiin lokakuun lopussa jo traditioksi muodostunut "pediviikonloppu". Kahden päivän aikana Sibelius-Akatemian kansanmusiikki-pedagogiikan opiskelijat harjoittivat opetustaitojaan Käpylän musiikkiopiston oppilaiden parissa.

Tänäkin vuonna kurssit päätettiin yhteiseen konserttiin. Tiiviisti samaan luokkaan ahtautuneet kurssilaiset, perheenjäsenet ja ystävät saivat hämmästellä viikonlopun tuloksia. Ei olisi uskonut 10-kielisen kanteleen soittajanaista, että soitin oli ensimmäistä kertaa sylissä vasta edellisenä päivänä. Marjo Smolanderin ohjauksen on täytynyt olla erinomaista.

Jouhikkokurssilaiset esittivät Elina Lappalaisen johdolla pitkähkön sovituksen perinnesävelmä Melkutuksesta. Erilaisten stemmojen kudoksen päälle esitettiin improvisoituja sooloja, jotka vaativat rohkeutta kokeneemmaltakin esiintyjältä.

Aikuisten yhtyekurssille pääsi osallistumaan toisena päivänä vain puolet edellisen päivän soittajista. Siitä huolimatta porukka repäisi tarttuvasti kaksi kansanlaulua, joita säestettiin harmonilla, kitaralla jaopettaja Meriheini Luodon viululla. Hyvä mieli paistoi osallistujien esityksestä.

Konsertin päätti kurssin nuoriso-osasto. Matti Pitkänen painotti pelimannikurssillaan svengin syvintä olemusta, ja täytyykin sanoa että poljento oli erinomainen. Erytyskiitos kuuluu Hanna Hujaselle, joka joutui kantamaan melodiavastuun lähes yksin kolmen harmonin ja kitaran kokoonpanossa.

Pediviikonloppu järjestetään jälleen ensi vuonna. Tervetuloa silloin mukaan!

Maija Karhinen-Ilo

Matti Pitkänen (oik.) toteuttaa svengin syvintä olemusta klarinetisti Hanna Hujasen melodioiden tueksi.

Soitinten rakennusta
Kansanmusiikkiosaston laajan
oppimäärän opiskelijat
rakensivat itse soittimia Mikko
Perkoilan (takana oik.) johdolla.

Tätä voisimme kokeilla opiston
muillakin osastoilla.

Ensi keväänä?

Matkalaukullinen soitinmateriaalia.

Balkanin rytmejä kosketinsoittajille!

Käpylän musiikkiopisto järjestää pianisteille ja haitaristeille Balkan-aiheisen rytmiikkaprojektin helmi-maaliskuussa 2011. Kouluttajaksi saamme Emmi Knuutisen, joka on opiskellut musiikkia Plovdivin musiikkiakatemian kansanmusiikin linjalla Bulgariassa. Toisena kouluttajana toimii Teija Niku.

Ilmoittautumisten perusteella oppilaat jaetaan rytmiikka- laulu- ja tanssiryhmiin. Alun koulutuspäivän jälkeen omilla soittotunneilla ehkä jatketaan Balkan-rytmien työstämistä, ja päätavoite on mukaansa tempaava konserttiesitys keskiviikkona 30.3.2011 klo 19.

Opettajat kysyvät joulun jälkeen kiinnostusta ja sitovaa ilmoittautumista kevään ryhmiin:

Aikatauluja:

- lauantai 5.2. klo 10-14 rytmiikkakoulutusta oppilaille Karjala-talolla tai musiikkiopiston tiloissa
- perjantai 25.3. klo 16-19 konserttiharjoitukset Karjala-talolla
- keskiviikko 30.3. klo 19 konsertti Karjalatalon juhlasalissa (sali varattu klo 17-21)

Kurssi on maksuton. Tartu tilaisuuteen!

Säihkyvää soittoa Savonlinnan Melartin-kilpailuissa 12.-14.11.2010

Viidensiin valtakunnallisiin Erkki Melartin -kamarimusiikkikilpailuihin on ilmoittautunut ennätyselliset 72 kokoonpanoa. Se lienee merkki siitä, että kilpailu on vuonna 2000 alkaneen historiansa aikana muodostunut tunnetuksi ja odotetuksi oman alansa valtakunnalliseksi musiikkitapahtumaksi. Kilpailun tavoitteena on lisätä kamarimusiikin harrastusta ja tehdä tunnetuksi Erkki Melartinin laajaa sävellystuotantoa. Kolmantena painopisteenä on uuden suomalaisen kamarimusiikin edistäminen tilaussävellysten kautta. (<http://www.sln-musiikkiopisto.fi/MELLU/melartin.htm>)

Kilpailun sarjat ja -ohjelmat

I	II	III	IV	V
<u>Vapaa kokoonpano</u>	<u>Pianotrio</u>	<u>Jou sitrio</u> <u>Jousikvartetti</u> <u>Pianotrio</u> <u>Pianokvartetti</u> <u>Pianokvintetti</u>	<u>Puupuhallintrio</u> <u>Puhallinkvartetti</u> <u>Puhallinkvintetti</u> <u>Saksofonikvartetti</u> <u>Vaskikvartetti</u> <u>Vaskikvintetti</u>	<u>Lied-duo</u>

Ensimmäiseen - vapaan kokoonpanon sarjaan - voi osallistua 2–6 soittajan kokoonpano, jonka jäsenten ikien keskiarvo on kilpailuvuoden lopussa korkeintaan 15 vuotta.

Sarjan ohjelma:

- suomalaista kamarimusiikkia
- muu ohjelma vapaavalintainen
- ohjelman kesto enintään 15 min.

Toiseen, pianotriojen sarjaan voivat ottaa osaa kokoonpanot, joiden jäsenten ikien keskiarvo on kilpailuvuoden lopussa korkeintaan 18 vuotta.

Ohjelman tulee sisältää

- suomalaista musiikkia
- mikäli kokoonpanona on vl, vlc, pf, ohjelman tulee sisältää kaksi osaa Erkki Melartinin teoksesta Kuusi helppoa kappaletta pianotriolle op. 121
- muu ohjelma vapaavalintainen
- ohjelman kokonaiskesto noin 30 min.

Käpylä Groove-trio

Kuva: Heini Lehto

Savonlinnan Melartin-kilpailuun osallistui Käpylästä kaksi kamarimusiikkikokoonpanoa: Käpylä Groove-trio Oskari Ahokanto -viulu, Henrik Sarvikivi - sello, Alvar Ritvaniemi - piano, ensimmäiseen sarjaan sekä The Sea-trio toiseen, pianotriojen sarjaan. The Sea-trion nimi muodostuu soittajien etunimistä: Annika Sinisalo - viulu, Sahrami Huhtala - sello, Eemil Ritvaniemi piano. Triot ohjasi pianisti, soitonopettaja Heini Lehto.

Valmistautuminen kilpailuun pohjautui viime syksyn valtakunnalliseen Kuopion kamarimusiikkitapahtumaan. "Sieltä oli peräisin pari kappaletta ja kevään aikana aloiteltiin uusia", kertoo Heini. Triojen kokoonpanot ovat pysyneet samana. Harjoittelua on viime keväästä lähtien ollut säännöllisesti tunti viikossa. Kilpailujen lähestyessä oli muutamia lauantai - sunnuntai viikonloppu-periodia sekä harjoituskonsertti Koskelan kirkossa.

Savonlinnan kilpailuissa on viisi sarjaa. Pienten sarjassa oli nyt mukana 28 kokoonpanoa, isompien sarjassa 14 kokoonpanoa. Käpylän ohella pääkaupunkiseudun musiikkiopistojen yhtyeitä oli paikalla ainoastaan Espoon musiikkiopistosta, neljä-viisi yhtyettä. Isompien soittajien sarjoissa oli paljon ammatti-opiskelijoita Metropolia- ja Sibelius-Akatemiasta ja suurista kaupungeista, Turusta, Tampereelta. "Kuopion tapahtumassa oli mukana paljon laajempi leikkaus maan oppilaitoksista."

Heini tunnustaa valinneensa diktatorisesti triojen ohjelmistot: "Minä valkasin kaiken. Suosikki-ohjelmistoa lienee isommille ollut Haydn ja Wieniläinen marssi. Marssin (Kreisler) he saivat soittaa palkintokonsertissa, tuomariston mielestä se meni niin hyvin. Pienillä ehdottomasti se Rumba (Martin), se sai tosi hyvät arvostelut. Yleisö jo ihan mylvi sille. Pienempien sarja oli katselmus, ei kilpailu; sieltä tuli palaute ja tunnustuspalkintoja. The Sea-trio sijoittui sarjassaan kolmanneksi."

Aika Savonlinnassa oli varsin intensiivistä, saliharjoituksia, ruokailua, omaa harjoittelua. Muita esityksiä ei ehtinyt eikä jaksanut kovin paljon kuunnella, ainakaan ennen omaa esitystä.

"Anu (Ekholm) oli aika sissi, se kuunteli aika paljon. Mä olin aika poikki, pari laulajaa kävin kuuntelemassa, muutaman esityksen ihan ohjelmiston takia. Oli kiva kuulla jotain, mitä ei ollut koskaan kuullut. Säästin ohjelman, jotta voin etsiä nuotit hyviin kappaleisiin."

Kamarimusiikin ohjaus maistuu Heinille. "Se tuntuu ihan omalta, ihan erilaista kuin tavallinen opettaminen. Oppilaatkin joutuvat saamaan itsestään enemmän irti, kun en kerro yksityiskohtaisesti, miten just sitä soitinta soitetaan. Soittamisen rajoja koetellaan: miten tietyn soundin saisi toteutumaan; minä pyydän vain sitä musiikkia sieltä. Koska minulla ole tietoa, miten juuri viululla se teknisesti tehdään, vastuu jää oppilaalle."

Opettajat Anja Maja (sello, vas.) ja Anu Ekholm (piano) olivat matkalla trion henkisenä tukena. Kuva: E. Sarvikivi

The Sea-trio.
Kuva:
Harri Huhtala

"Keväällä opetan lisäksi periodeissa vaihtuvia kokoonpanoja, joissa voi kokeilla muitakin kuin piano–viulu–sello –yhdistelmiä. " Nämä Savonlinnan triot tietysti jatkavat myös. Ainakin Haydnin teos soitetaan loppuun, vuorossa on nyt finaalisosa." Nyt tulee säännöllisyyttä yhdessä soittamiseen, uutta tähtäintä ei ole vielä mihinkään kilpailuun tai tapahtumaan.

Tiivistettynä palaute triojen soittamisesta siellä?
- "Äh, näitä pitäisi miettiä etukäteen... Akustiikka sai niistä kimmeltävän soundin irti. Molempien triojen tuomaripalautteissa tuli esiin sana sähkövä, muistelee Heini. "

Palautetta kuulemassa.
Kuva: Harri Huhtala

" Nyt ollaan jo tutustuttu vähän paremmin ja reissulla tutustui vielä lisää", toteaa Sahrami Huhtala, The Sea-trion sellisti, kun puolitoista vuotta yhteissoittoa on jo takana.

Etukäteen jännitti kuulemma enemmän kuin esityksessä, vaikka " kyllä esityksessäkin tuli vatsa ihan kipeäksi. Hyvää palautetta tuli siitä, että meillä oli hyvä kontakti ja eläytyminen. Siellä pääsi kuuntelemaan muiden esityksiä – voi ottaa oppia niistä", toteaa Sahrami kilpailun hyvistä puolista.

Trion ohjelma Savonlinnassa oli: Haydnin Mustalaistrio 1. ja 2. osa, E. Melartinin Menuetto op. 121 no 2, Berceuse op. 121 no 3, M. Glinkan Romanssi sekä F. Kreislerin Wieniläinen marssi.

" Mielikappale - en oikein tiedä... päätöskonsertissa Kreislerin Wieniläinen marssi pyydettiin, koska se onnistui tuomariston mielestä parhaiten. Se on leikkisä ja siinä pääsee pitämään hauskaa! Ehkä se oli meillekin se mieluisin."

The Sea-trio Sahrami Huhtala, Eemil Ritvaniemi ja Annika Sinisalo oikeassa järjestyksessä, vasemmalla trion ohjaaja Heini Lehto.

"Melartineja alettiin harjoitella viime keväänä, muut kappaleet ovat vanhempia."

Trio jatkaa innokkaasti yhdessä - ja syystäkin: jo Kuopion valtakunnallisessa kamarimusiikki-tapahtumassa viime vuoden syksyllä heitä kehoitettiin tekemään 'kymmenen vuoden yhteissoittosopimus'.

Sahrami osallistuu niin kamarimusiikkiin, orkesteriin - myös koulussa! - kuin selloryhmien toimintaan omien sellotuntien ohella.

"Käyn Vantaalla Mikkolan koulua, siellä on musiikkiluokkia 3-9-luokat. Meillä on myös sinfoniaorkesteri."

Sahrami ei tunnusta mitään ryhmistä toista paremmaksi, kaikissa soittaminen tuntuu yhtä mukavalta.

Soittamisesta ammatti?

"En aio ainakaan lopettaa, musiikki antaa niin paljon".

Seuraava esiintyminen on Käpylän musiikkiopiston orkesterin joulukonsertti Oulunkylän kirkossa 5.12.2010 Virtuosi di Futuro-orkesterin kanssa. Solistina on sopraano Johanna Rusanen-Kartano.

I palkinto/jaettu III-sarjassa:

Ignis-kvartetti Sibelius-Akatemia, nuoriso-osasto: Valtonen Juho, 1. viulu Kotila Aleks, 2. viulu, Hakomäki Miikka, alttoviulu, Antikainen Beata, sello

Tuttuja nimiä, onnittelut!

Sellistit visiitillä Tanskan Århusissa -

Århus Cello Festival 2010 8.-10.10.

Tapahtumaan osallistui ohjelmalehtisen mukaisesti soittajia Jyske Musikkonservatoriumista, MGK-tason (vastaa noin suomalaista keskiasteen opiskelua) opiskelijoita eri puolilta Tanskaa, sekä huippumuusikoita Helsingistä. Festivaalin muodostivat konsertit, workshopit, ja "masser af sellofaelleskab".

Helsingin edustajina olivat 14 Käpylän musiikkiopiston sellistiä sekä sellotaiteilija, opettaja Hannu Kiiski Sibelius-Akatemiasta. Sellonsoiton opettajat Anja Maja ja Jari-Pekka Manninen oppilaineen matkustivat paikalle pitkän kaavan kautta: laiva Ruotsiin - Ruotsin halki bussilla - lautta Tanskan salmissa - ja viimein bussilla perille Århusiin.

Nuorisohotellin majoitus ei ollut hurrattava, mutta 7-17-vuotiaista koostuneen ryhmän yhteishenki ja fiilis kuulemma sitä parempi.

Joka päivälle mahtui useita harjoituksia ja konsertteja. Päätöspäivän konsertti koostui kolmesta osasta ja kattoi koko iltapäivän: paikallisten ammattiopiskelijoiden konsertti Hannu Kiisken johdolla, Käpylän musiikkiopiston ("Kappulå Musikkskole") selloryhmän esiintyminen, joka laajeni sitten 100 sellistin yhteisesiintymiseksi Anja Majan johdolla. Päivän päätti Cello swing-time säveltäjä, kapellimestari Lars Sögardin johdolla.

Sahrami Huhtala oli mukana myös tällä reissulla. "Tanskan reissu oli tosi mukava matka, sai tutustua muihin matkalaisiin. Jotenkin sitä pärjäsi pitkän saksan ja englannin, sekä

www.aarhusmusikskole.dk

Swing-time täytti lavan noin 150 sellistillä, johtajana Lars Sögard!

Ryhmäkuva vain yhden sellon kera. Opettajat Jari-Pekka Manninen ja Anja Maja takarivissä erottuvat aurinkolasiensa ansiosta.

juuri alkaneen ruotsin avulla.”
Paikalliset sello-opettajat puhuivat heille enimmäkseen englantia.
”Tanskaakin alkoi vähän ymmärtää.
Tuli hyvä kielikurssi samalla.”

Matkalaiset harjoittelivat etukäteen tanskalaisten säveltäjien kappaleita vähän, ja loppu hioutui sitten harjoituksissa paikan päällä. Sellistit saivat myös tavata säveltäjiä, joiden teoksia soittivat. ”Sögaardin Swing-time oli kuusi sivua pitkä!”

”Lumikuningatar oli Kasper Bain teos. Siitä pystyi ihan kuvittelemaan sen tarinan - olen lukenut sen”, kertoo Sahrami.

Teoksessa pääsi myös käyttämään ”hauskoja uusia tekniikoita sellolla, naputuksia, col legno –soittoa (jousen puuosalla), pizzicatoja, huiluääniä, glissandoja, kaikkea vuorotellen.”

Reissarit kirjoittivat bussissa myös matkapäiväkirjaa, kuka milloinkin ehtiessään.

Istutaa TAAS bussis joka ei oo tällä matkalla outoo

Terveiset kokille! Ruoka oli niin hyvää, ettemme jaksa enää vatsojemme painon takia kävellä. t. Paula Pättikangas

Jee, taas laivalla! Edellisen matkan keinunta ei vielä edes ehtiny lakata. Kuuden tunnin bussimatka oli välissä. Vielä ei oo myöskään nälkä, kun syötiin tien varressa tuhdit ja hyvät ateriat. Ehdittiin tehdä pikakierros Göteborgissa. Ostin 7-elevenistä kookospallon ”bimbo blondie” solkkaamalla ruotsia ja enkkua. Yhdyn firmaan ”VETOVEKS”, mutta silti aion mennä nyt seikkailemaan ympäri laivaa Ennin kans. Tääl ei oo kun pari matkustajaa meidän porukan lisäksi, että saatiin ihan yksityisalus.

Mauste

Tähän asti - kuorolaulua, musiikkia ja liikettä

Koreografi ja tanssipedagogi Hanna Brotherus ohjasi suuren joukon esiintyjä - lapsista eläkeläisiin - muistoja, ihmisyyttä ja yhteisyyttä pohtivaan koosteeseen Tähän asti, jossa yhdistettiin tanssia, soittoa, tuttuja lapsuuden laulujen sovituksia ja kuorolaulua.

Reijo Aittakumpu vastasi sovituksista ja Metropolia Ammattikorkeakoulun musiikinopiskelijoiden yhtyeen luotsaamisesta. Espoosta, Helsingistä ja Vantaalta kotoisin olevat ikäihmiset liikkuvat lavalla yhdessä Kallion ilmaisutaidon lukion nuorten ja Käpylän musiikkiopiston viulistien (Johannes Brotherus, Petra Turunen, Viola Ferrand, Vilja Tihilä, Eliana Helin, Ella Kettunen, Elsa Brotherus) kanssa. Hannele Lehdon ohjaamien 7-13-vuotiaiden haasteena oli sekä liikkua että soittaa yhtä aikaa.

Esityksiä oli Kansallisoopperan Alminsalissa, Espoon Sellosalissa ja Vantaan Martinuksessa lokamarraskuun vaihteessa yhteensä kuusi.

Alminsalin esityksessä oli aistittavissa uudenlaisen tekemisen viehätys ja toisaalta yhteisen pitkän harjoitusperiodin tuottama luottavainen yhdessäolo.

“Ajatus tanssin ja soittamisen yhdistämiseen syntyi viime keväänä viulupedagogi Hannele Lehdon kanssa. Huomasimme, että liikkuminen musiikin tahtiin tuo viulunsoittoon uutta ilmaisuja ja helpottaa myös ergonomiaa. Tähän asti -projektin varsinainen perusidea syntyi Metropolia Ammattikorkeakoulussa osana Kulttuurisilta-hanketta, jossa taidetta tuodaan osaksi

kaupunkilaisten arkea. Minä tulin mukaan kutsuttuna ohjaajana, samoin kuin Reijo.” (Hanna Brotheruksen haastattelu, Rondo-lehti 11/2010).

Kulttuurisilta on hanke, jolla pyritään saattamaan yhteen taideopiskelijoita, pääkaupunkiseudun eri kulttuuri- ja taidelaitoksia sekä erilaisia yleisöjä. Tulevat musiikkipedagogit etsivät samalla uusia toimintatapoja ja uudenlaisia työnkuvia. Hanke on pyörinyt Metropolia-kaupungissa jo kaksi vuotta Euroopan aluekehitysrahaston tuella.

100 tunnin tuotos

Tähän Asti -projekti alkoi siis jo keväällä 2010 Hanna Brotheruksen ja Hannele Lehdon tapaamisilla. Tuolloin he miettivät, mitä voisi tehdä yhdistämällä viulunsoiton ja tanssin. “Nyt syksyllä harjoituksia oli joka viikko yksi - kolme kertaa elokuun 18. lähtien, lokakuusta alkaen lisäksi lauantai-sunnuntai harjoituksia. Kertyneeksi työtuntien määräksi laskin noin 100. Minulle kertyi vähän enemmän tunteja kuin lapsille, sillä kävin myös Hannan ja Reijon kanssa asioita läpi kokouksissa. Enimmäkseen tunnit koostuivat kuitenkin lasten kanssa tekemisestä. Soittajat olivat kaikki minun oppilaitani, joten soittotunnillakin harjoiteltiin stemmoja. Pidin myös pari ylimääräistä ryhmätuntia heille”, kertoo Hannele.

Projektin eläkeläiset ja lukiolaiset harjoittelivat koko prosessin ajan kolme kertaa viikossa. Bändi tuli mukaan vasta viimeisellä viikolla.

Kotitehtäviäkin tuli vähän. “Lapsille tehtiin cd, jolla oli teoksen musiikki. Koreografia piti kerrata päivittäin ainakin mielessä, muuten asiat olisivat

unohtuneet viikon harjoitustauon aikana. Tuloksena oli se, että lapset ryhtyivät tekemään itse uusia koreografioita!”

Harjoituksia oli ympäri Helsinkiä: Taiteen talolla, Kansallisoopperalla, Kaisaniemen ala-asteella, Vanhalla viertotiellä, kaikki tilat eri kokoisia. “ Oli se aika haasteellista, Martinuksessakin (Vantaan esityspaikka) tehtiin vielä eri sisäntulot. Tosi paljon katsottiin vain tiloja, liikkumista. Erilaisten tilojen hallinta oli iso haaste etenkin pienille; miten he hahmottavat lavan. Missä minä olen? Piti osata katsoa, miten voi liikkua. Asia, jota tanssijat tekevät koko ajan.”

Harjoitukset olivat myös hyvää kuntojumppaa: “ Se oli fyysisesti aika rankkaa. Ensin alkuverryttely - jonka tein aina itsekin, se oli hyvin hyödyllistä - sitten kaikki koreografiat; tuolivalssit ym. piti opetella. Lapset olivat fyysisesti ihan väsyneitä harjoitusten päätteeksi.”

Tikka-laulu oli lapsille fyysisesti vaikein. “ Kyykkyhyppy, ne oli aika rankat. Harjoituksissa lapset jaksoivat ne kolme-neljä kertaa, sitten - ei enää! Musiikillisesti Honkain keskellä -laulu oli ehdottomasti vaikein. Vielä harjoitusvaiheessa se tuntui aika haasteelliselta.” - Kappale oli esityksen ‘kaaoskohta’, siihen sisältyi keskittymistä vaativaa ruutuhyppelyä. Vaikea laulun stemma piti vaihtaa sointuäänien soittoon, että lapset pystyivät ylipäättään tekemään koreografian

liikkeet soittaessaan. “ Johannes ja Petra pystyivät soittamaan ja liikkumaan käsittämättömän hyvin!”

Oppimista tapahtui jatkuvasti. “ Viimeiset pari esitystä oli älyttömän hyviä. Lapset soittivat hyvin, vapautuivat, kun tiesivät, että muistavat jo. Aiemmin syksyllä soitto saattoi vielä kokonaan unohtua, jos lakkasin soittamasta mukana - viulu unohtui leuan alle - mutta prosessin aikana he kehittyivät ihan hirveästi.”

Yllättikö mikään kaiken kokenutta opettajaa?
“ Tavallaan olin yllätynyt, että siitä tuli niin ehyt teos. Ensimmäiset harjoitukset oli kokeilua, koko teos muotoutui sillä tavalla. Erilaisia tekijöitä, kaikki amatöörejä, mutta silti siitä tuli yksi teos. Musiikki piti sen kasassa. Myös se yllätti, että lapsista kukaan ei ollut yhtään kertaa sairaana. Eikä tapahtunut mitään vahinkoja, viuluja mennyt rikki tai muuta vastaavaa. En ole ollut ennen tanssiteoksen valmistamisessa mukana. Se oli hirveän hieno kokemus, poikkitaiteellinen teos.”

Esiintyjien ikäjakauma venyi seitsemästä seitsemäänkymmeneen kahteen, mutta nuorimmat ja vanhimmat hitsautuivat yhteen. Yhteinen tekeminen eläkeläisten kanssa poiki lapsille nallet, itse kudottuja sukkaa ja harjoituksiin paistettuja pullia - nuorista viulisteista taisi tulla ryhmän maskotteja.

Projektista uusia eväitä
opetukseen

“Musiikkihan on liikettä. Mitä voimme oppia tanssista, tehdä tanssin avulla, mitä tanssijat taas voivat oppia soittajien kurinalaisuudesta? Sain projektista paljon ideoita ergonomian opetukseen.”

Projektin tärkeintä antia Hannelen mielestä olikin viulistien valtava fyysinen vapautuminen soitossaan. “Lapsille parasta varmaan oli mukana oleminen, ison projektin elämys oopperalla, mutta opettajana arvostan sitä, että he oppivat vapautta ja ihan hirveästi oman kehon hallintaa ja ergonomiaa. He huomasivat itse, ettei soitto toimi, jos on krampissa. Muistikin kehittyi.”

“Minusta nykyaikana on tärkeitä tehdä projekteja oppilaiden kanssa. Lähtökohtahan on tietysti, että opetan soittamaan mahdollisimman hyvin, mutta tällainen voi avata uusia mahdollisuuksia lapsille. Eräs lapsista aloitti tanssin toisena harrastuksena, löysi uuden lajin. Ei ole minun käsissäni, mihin oppilaani soittotaitonsa käyttävät. Jotkut

käyttävät taitonsa ammattilaisina, mutta minua se ei tavallaan kiinnosta; suzukifilosofiaa mukailen olen tällä hetkellä soittajan kanssamatkustaja.”

“Nyt on helppo tehdä joku tavallinen konsertti, tämän jälkeen!”

PP

Kumarruksia Alminsalin esityksessä.

Viulisti Petra Turunen,
Yhtenäiskoulun kuudes-
luokkalainen: mitä pidit projektista?
"Se oli jännittävä kokemus,
jännittävä ja hauska!"
Mikä jäi eniten mieleen? "Ehkä se
esiintyminen - se, että sai kokeilla
kaikkea uutta siitä esiintymisestä."

Oliko vaikeata soittaa viulua ja
liikkua yhtä aikaa?
-"No oli se välillä, mutta kyllä siihen
tottui, varsinkin kun oltiin
harjoiteltu jo sitä ennen."
Kappaleet olivat siis lähes
kaikki ennestään tuttuja;
pari uutta kappaletta
ehdittiin kuulemma
hyvin harjoitella.

Hannele Lehto (toinen vas.) ohjaajan assistentin, pääosan tanssijan ja
viulistin kanssa tauolla.

Missä kappaleessa oli hankalin koreografia?
"No, ehkä siinä hyppyjen kohdassa, kun me soitettiin sitä Tikkaa, se oli kyllä varmaan se vaikein".
Suzuki-vanhempien hyvin tuntemassa 'Tikka'-kappaleessa viulistit hyppivät kyykkyhyppyjä soittaessaan.
Entä helpoin, mukavin kappale soittaa?
"Ljuuli, ljuuli, missä oli kaikki ne tuolit, kun me herätettiin niitä vanhempia lukiolaisia, siinä ei tarvinnut mitenkään erityisesti liikkua."

Muuttuivatko ohjeet harjoitusten aikana? "Ei ne hirveesti muuttunu, mutta aina vähän, kun joku sali oli pienempi, piti aina vähän vaihdella."

Kokonaisuuden toimiminen edellytti runsasta harjoittelua, erikseen ja yhdessä. Petra ja muut viulistit

opettelivat omana ryhmänään Hannele Lehdon johdolla kappaleet ja liikkeet etukäteen. Esityksissä "kyllä piti itekin välillä improvisoida, jos tapahtui jotain", huomauttaa Petra.

Kaikkien yhteisissä harjoituksissa hiottiin Petran mukaan erityisesti liikkumisen yksityiskohtia. "Esimerkiksi meitä viulisteja, kun alussa juostiin sinne (lavalle)".

Ehditkö tutustua muihin esiintyjiin?
"Joo, me kaikki tutustuttiin tosi hyvin. Viikon päästä perjantaina meillä on nyyttikestit" - ikään kuin päättäjiskaronkka.

Lähtisitkö uudestaan vastaavaan?
"Joo, kyllä, oli niin kivaa!"

PP

Jouluiloa Arabiaan:

"Puhaltajat (Maria, Senja, Selja, Hanna ja Eero) "ulkomaan keikalla" Arabiassa. Kauppakeskuksen joulunavauksessa 27.11.2010 viihdyttivät Risto Vilkon oppilaat jouluisin sävelin." Kuva A. Hujanen

Musisointilähtöisen musiikin perusteiden opetuksen kehittäminen

Ensi vuosi, 2011, on nimetty musiikin perusteiden teemavuodeksi. Opiston musiikin perusteiden opettaja Maija Helve on mukana projektissa nimeltään Musisointilähtöisen ja toiminnallisen musiikin perusteiden opetuksen kehittäminen opettajaverkoston avulla. Tässä Hanne Närhinsalon kirjoittama esittely projektista.

Opetushallitus rahoittaa neljän musiikkioppilaitoksen yhteistyöprojektia, jossa tavoitteena on kehittää toiminnallisia ja musisointilähtöisiä opetusmenetelmiä musiikin perusteiden opetukseen. Opettajien kehittämässä harjoitteissa/ tuntitoimintaideoissa korostuu oppilaiden oma (musiikin) tekeminen. Oppilaat opiskelevat kokeillen ja oivaltaen käytännön muusikon taitoja ja niihin liittyen myös säveltapailutaitoja.

Mukana ovat Sibelius-opistosta Hanne Närhinsalo, Vantaan musiikkiopistosta Marjatta Airola, Itä-Helsingin musiikkiopistosta Aija Lehtonen ja Käpylän musiikkiopistosta Maija Helve. Usean oppilaitoksen yhteistyöverkosto levittää opettajien pedagogista kehittymistä laajalle ja voimaannuttaa opettajatiimin jäseniä.

Käytännössä opettajat kehittävät ja kokeilevat tahoillaan uudenlaisia opetusmenetelmiä ja kokoontuvat säännöllisesti jakamaan kokemuksiaan.

Kokemuksia tullaan jakamaan kaikkien musiikin perusteiden opettajien käytettäväksi.

Projekti on lähtenyt erinomaisesti käyntiin. Opettajat ovat innoissaan ja oppilaat ovat iloisia musiikillisen toiminnan lisääntymisestä tunneilla.

Maija Helve, mitä muutoksia projekti on käytännössä tuonut Käpylän musiikkiopiston musiikin perusteiden opetukseen?

“ Olen kokeillut uusia harjoitteita lähinnä nykyisen 3-tason ryhmän kanssa ja soveltanut sitten muillekin ryhmille hyvin toimineita juttuja. Tällä kuuden hengen ryhmällä on aina omat soittimet mukana, ja teemme niillä ne asiat, joita opiskelemme. Esimerkiksi sointuasteita ja sointujen käännöksiä opetellessa käytetään omaa soitinta: oppilaat saavat itse keksiä tavan säestää omalla soittimellaan, eri kuvioilla. Soinnuilla säestetään sitten melodiasia.”

“ Keväällä neljä 2-tason ryhmää siirtyy 3-tasolle, jolloin voin kokeilla uusia ideoita useammalle ryhmälle. Nämä ovat myös kooltaan em. isompia ryhmiä.”

Huittisten Hullu Puhallus -puhallinsoitinkilpailu 2010 tulokset

lehdistötiedote 21.11.2010

Huittisten Hullu Puhallus on käyty onnistuneesti Huittisissa Risto Ryti -salissa kuluneena viikonloppuna. Kilpailuun ilmoittautui määräaikaan mennessä yhteensä 26 solistia ja yhtyettä. B-sarjan finaaliin valittiin 5 kilpailijaa ja A-sarjan finaaliin 3 kilpailijaa. Kilpailun tuomaristoon kuuluivat ansioituneet puhallinsoitintaiteilijat Jukka Perko, Jouko Harjanne ja Jukka Myllys.

Puhallinmusiikkitäyteen kilpailuviikonlopun kruunasi lauantaina illalla kuultu Kaartin Seitsikon ja Jukka Perkon konsertti "Rauhan ajan marssit".

Kilpailun tulokset:

B-sarja, vuonna 1992 tai sen jälkeen syntyneet

Palkinnot

1. sija (jaettu):

800€ Essi Laitinen, huilu,
Tampereen konservatorio
800€ Alma Ritvaniemi, huilu,
Käpylän musiikkiopisto

2. sija: ei jaettu

3. sija: 500€ Tampereen
konservatorion vaskivintetti

B-sarjan erikoispalkinnot:

500€ Fanny Niittymaa,
käyrätorvi, Huittisten
musiikkiopisto
- Tulevaisuuden lupaus,
poikkeuksellista lahjakkuutta

Essi Laitinen (vas.) ja Alma Ritvaniemi saavat palkintonsa Jouko Harjanteelta. Tuomariston muut jäsenet Jukka Myllys (vas takana) ja Jukka Perko onnittelevat.

500€ Itä-Helsingin musiikkiperuskoulun 6.luokan klarinettiryhmä
- Luovuudesta ja poikkeuksellisesta heittäytymisestä

A-sarja, vuonna 1985 tai sen jälkeen syntyneet
Palkinnot

1. sija: 2000€ Siiri Niittymaa, huilu, Sibelius-Akatemian nuoriso-osasto

2. sija: 1200€ Heli palomaa, klarinetti, TAMK

3.sija: ei jaettu

A-sarjan erikoispalkinnot:

500€ Santeri Halme ja Auringonlaskun ratsastajat - Erittäin hyvästä meiningistä

TAPAHTUMAKALENTERI

Konsertit alkavat klo 19 Koskelan kirkossa (Käpyläntie 11), ellei muuta mainita. Katso www.kmo.fi Tapahtumakalenterista tuoreimmat tiedot.

ti 14.9.	Suzukisoittajien konsertti	ke 1.12.	Pianoilta Lisa Pälikön ja Pirjo Pesolan oppilaat esiintyvät
ke 15.9.	Sirpan iltasoitto	to 2.12.	Puhallinten tasosuoritus-konsertti
to 23.9.	Pianistien konsertti	pe 3.12.	klo 18.30 Laulajien konsertti Sinikka Alstelan oppilaat esiintyvät
su 26.9.	klo 16.00 Orkesterin konsertti, solistina Taija Kilpiö	su 5.12.	klo 18 Oulunkylän kirkko (Teinintie 10) Joulun tuntuun virittymään Orkesterin joulukonsertti sol. Johanna Rusanen-Kartano
ti 28.9.	Suzukiviulujen konsertti	ti 7.12.	Suzukikonsertti
to 30.9.	Sirun iltasoitto	to 9.12.	Annan iltasoitto
ti 5.10.	Suzukisellojen konsertti	pe 10.12.	klo 18 Pianistien joulusoitto Heini Lehdon ja Maija Helven oppilaat esiintyvät
ke 6.10.	Pinjan iltasoitto	ma 13.12.	klo 17 Ranskalainen sali Karusellikonsertti
to 7.10.	Huilumatinea Marttiina Ahlströmin oppilaat esiintyvät	ma 13.12.	Pianistien konsertti
to 21.10.	Pianistien konsertti	ti 14.12.	Suzukijousien joulukonsertti
ti 26.10.	Suzukikonsertti	ke 15.12.	klo 19 Ranskalainen sali Kitaristien joulumatinea Georgij Putilinin oppilaat esiintyvät
ke 27.10.	Hellin iltasoitto	to 16.12.	klo 18.30 Talven salaisuus - musiikkiopiston JOULUKONSERTTI
to 28.10.	Puhallinmatinea	pe 17.12.	klo 18 Karjala-talo Kansanmusiikkiosaston joulujuhla
ma 1.11.	Pianistien konsertti	la 18.12.	klo 15 Pianomatinea Marketta Wiklan oppilaat esiintyvät
ti 2.11.	Suzukisellojen konsertti		
ke 3.11.	Terhon iltasoitto		
to 4.11.	Huilumatinea Aija Lehtosen oppilaat esiintyvät		
ma 8.10.	klo 19 Ranskalainen sali Pianomatinea Merja Somiskan oppilaat esiintyvät		
ke 10.11.	Pianotriojen konsertti		
to 11.11.	Huilumatinea Marja-Leena Mäkilän oppilaat esiintyvät		
ti 16.11.	Suzukikonsertti		
ke 24.11.	klo 18.30 Pianomatinea Anu Ekholmin oppilaat esiintyvät		
to 25.11.	Katrin iltasoitto		
ma 29.11.	Pianistien konsertti		